

Veșnică să fie pomenirea Părintelui Duhovnic Ioan!

pierde cărarea unui destin în istorie și a nu pieri ca neam de pe fața pământului.

Nu intenționez să vă prezint o biografie a Părintelui Arhimandrit Ioan Iovan. Doresc, însă, să descopăr o semnificație a rezistenței sale, pe care, neluând-o în seamă și uitând-o, ne dovedim pe noi înșine păgubiți în fața viitorului neamului nostru. Părintele Ioan Iovan s-a înscris în mod providențial în destinul ce ne conduce spre lumină, ca să nu ne înfundăm în întunericul pieirii. Iată datele acestui întinerar duhovnicesc, în sensul în care îl urmăresc desemnând astfel un drum profetic.

1. În primă tinerețe, suferințele provocate de cedarea Ardealului de Nord nu sunt, cum n-au fost nici altă dată, lucru care ar putea cumva să fie uitat.

2. Perioada preoțească a luptei pentru supraviețuirea credinței – perioada comunistă – poate fi considerată și ea vreme de aur a celor nouă ani de detenție.

3. Eliberarea și aflarea drumului spre Recea constituie o perioadă semnificativă. Și, în ultima considerație, încununarea unei vieți închinată Mîntuitorului și Prea Curatei Sale Maice și nu mai puțin întregului neam nu este alta decât frumoasa și înălțătoarea ctitorie a Sfintei Mănăstiri de la Recea.

Mă voi restrânge asupra actualităților și oarecum a noutăților, adică a cunoașterii unor lucruri mai puțin auzite. Suferințele tinereții s-au concentrat în legătura vie pe care a inaugurat-o și a întreținut-o cu adevăratul său mentor, cu alesul său Părinte sacerdotal: Episcopul Nicolae Popovici. Fără aureola de mărturisitor și de martir a Episcopului Nicolae Popovici nu ne putem da bine seama nici ceea ce a fost iubitul fiu duhovnicesc al episcopului,

Părintele Ioan Iovan. Vă spun spre știre că Episcopul Nicolae Popovici a ținut să-mi mărturisească că ar fi dorit să-i rămână urmaș în scaunul episcopal tocmai părintele Ioan Iovan. Nu altul decât cel care a fost, într-un alt sens al cuvântului, un adevărat urmaș al Episcopului Nicolae Popovici. Ce-l aseamănă pe Părintele Ioan cu binecuvântatul lui mentor, un al semnelor vremuri profet. Nu altceva decât intransigența față de abaterile de la credința strămoșească, provocate de minciuni comuniste, care a fost și intransigența pe care Părintele Ioan a avut-o, cu vârf și îndesat, în detenția comunistă. Ca și episcopul său, Părintele Ioan nu doar că nu se dă rigorilor regimului comunist, dar este convins, asemenea unui vizionar, că acest regim comunist se va prăbuși. Uitați-vă la el că s-a prăbușit! Dar dacă Episcopul Nicolae Popovici a fost otrăvit și, în cele din urmă, aruncat în groapă, bunul Dumnezeu a încredințat Părintelui Ioan să se bucure de supraprețuire în suferințe, iar această biruință se dovedește pentru el a fi fost Sfânta Mănăstire de la Recea. Nu am cuvinte să descriu frumusețea interioară a acestei ctitorii de gând și suflet românesc. În același timp, e vorba despre mănăstire ca operă de zidire duhovnicească a Părintelui Ioan și a Maicii Starețe Cristina. Ce vrea să fie Sfânta Mănăstire în totalitatea ei ca operă duhovnicească a Părintelui Ioan? Sufletul acestui Preacuvios Părinte, care întruchipează un gând inspirat de Episcopul Nicolae Popovici, și anume descoperirea a ceea ce face în vremea noastră Sfânta Euharistie, pentru că Sfânta Cuminecătură este singura putere care este în măsură să salveze neamul românesc la ora actuală. E cerul atât de întunecat, spune o vorbă a lui

Shakespeare, încât numai o furtună îl poate limpezi. Și această limpezire nu poate fi decât opera Sfintei Euharistii. A chemat Dumnezeu la această sfântă lucrare și pe Maica Stareță Crisitina, care s-a identificat cu gândul și năzuința celor doi ctitori de adevărată lege românească, de inspirație profetică, iar caracterele providențiale ale acestei dumnezeiești lucrări se văd pe viu. Sfânta Mănăstire de la Recea nu spune decât: veniți și vedeți! Nu este o preocupare a cuvintelor mele de a vă relata tot ceea ce vrea să însemne prezența divină la această Sfântă Mănăstire, după cum nici cea de-a descoperi semnele intervenției Maicii Domnului în tot ceea ce se vede, uimitor de minunat, în această grădină a Maicii Domnului. Dar nu pot să nu mărturisesc certitudinea că toate aceste lucruri trec de posibilitatea minții de a le cuprinde. Mărturie va rămâne peste veacuri credința în ocrotirea providențială a neamului, în puterea de restaurare divină a dreptății pământului românesc, a intervenției euharistice în viața bunilor credincioși creștini de la noi și chiar de pretutindeni, de toți cei de care s-a învrednicit Prea Cuviosul Părinte Ioan Iovan, și care au rămas să respecte tot ceea ce înseamnă pentru neamul nostru Sfânta Mănăstire Nașterea Maicii Domnului de la Recea. Veșnică să fie pomenirea Părintelui Duhovnic Ioan! În lumina aducerii aminte a Episcopului Martir Nicolae Popovici și în strălucirea de frumusețe a locului de care se bucură în sânul neamului, precum și a pământului veșnic românesc: Mănăstirea Recea. Consider că un singur cuvânt le cuprinde pe toate acestea, cuprinde tot ceea ce v-am comunicat: Hristos a înviat!

Pr. Prof. univ. dr. Ilie MOLDOVAN

Protosinghel Mihail Stanciu:

„Teoria existenței extraterestrelor este o pistă falsă”

Teoria existenței extraterestrelor reprezintă pentru toți cei fascinați de basme chiar și SF încă o pistă falsă pe care-și pierd mintea și energia, disprețuind Dragostea sinceră a lui Dumnezeu și Adevărul deplin descoperit de El pentru binele nostru veșnic. Promovarea oricăror concepții din care lipsesc Iisus Hristos și conținutul descoperirii Sale reale arată răzvrătirea omului față de Dumnezeu, răzvrătire începută cândva în rai cu Adam și Eva. Însă experiența răzvrătirii față de Dumnezeu e mortală. Iar diavolul - tatăl minciunii, începătorul vicleniei și al hulei, urzitorul răutăților și al fanteziilor - e cel dintâi ucigaș de oameni. Fenomenul uciderii spirituale treptate la care e supus omul prin neștiință, lenevie, prostie, patimi degradante, idei strâmbe, concepții greșite despre Dumnezeu, lume, om și mântuire, superstiții, ocultism, satanism declarat, e mai vizibil azi ca oricând. Iar frământările legate de viața pe alte planete, de cum era lumea acum 15 miliarde de ani, de oameni răpiți de OZN-uri (de ce ar trebui oamenii răpiți de ființe superioare?), de echivalența religiilor, de personificarea animalelor, a monștrilor și a roboților și altele asemenea nu sunt decât false probleme (diversiuni) în care diavolul ne aruncă spre a ne tulbura și a ne devia de la scopul vieții noastre: dobândirea vieții veșnice și experiența (trăirea) îndumnezeirii prin Iisus Hristos - Calea, Adevărul și Viața. Însă Jertfa lui Hristos a

fost cel mai serios și mai dureros eveniment din istorie, încât nu-l putem ignora sau acoperi cu basme și plăsmuiri ireale.

Există însă demoni care, prin tot felul de învățături și năluciri, ispitesc oamenii ca să-i rupă de realitatea creată de Dumnezeu și să-i arunce în iluzii de tot felul. Există și oameni înșelați (jurnaliști de scandal, scriitori, ”savanti”, cercuri oculte, trusturi media chiar) care încearcă să manipuleze lumea prin variate dezinformări. De aceea, omul trebuie să-și scuture mintea de toate fumigenele diavolești, de toate fantasmalele și păreri greșite ale neștiinței și ale patimilor prin pocăință pentru a-L putea cunoaște (vedea) real pe Dumnezeu și lumea reală făcută de Dumnezeu și în care omul se poate mântui. Nimeni nu se mântuiește în afara lumii reale, ci în interiorul ei și al Bisericii – cea mai înaltă realitate a acestei lumi în care e prezent Dumnezeu prin Duhul Său Sfânt și Iubitor! Dumnezeu nu ne-ar fi ascuns existența altor ființe inteligente care ar fi fost create de El și care L-ar fi preamărit în universul acesta imens. Dumnezeu nu are secrete, nici temeri față de noi, pe care noi să le iscodim printr-o atitudine curioasă și neîncrezătoare...

Pentru a lămuri definitiv falsa problemă a existenței altor făpturi inteligente în univers aducem mărturia Domnului Hristos Însuși din Sfânta Evanghelie după Matei: ”Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El,

atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. [...] Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.” (Matei 25, 31-41). Deci Mântuitorul Iisus Hristos ne arată că în Împărăția Sa vor fi Sfinții Îngeri și Sfinții cei bineplăcuți lui Dumnezeu, iar în iadul veșnic vor fi diavolii și oamenii nepocăiți. Alți viețuitori, extraterestrii, nu apar deloc în planul lui Dumnezeu în veșnicie.

Dacă Fiul și Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Mântuitorul Hristos, ne-a lăsat în Biserica Sa (Unică, Universală și Sfânta, Ortodoxă) Duhul Adevărului Care ne călăuzește la tot Adevărul și dacă nici Adevărul - Hristos, nici Sfinții Apostoli, nici Sfinții Părinți nu au dezvoltat niciodată subiectul extraterestrelor, ba încă l-au combătut ca fiind o fabulație nevrednică de atenție, înseamnă că trebuie respins orice demers iscoditor în lumea iluziilor drăcești de felul acesta.